מסילת ישרים — בבאור מדת הטהרה

בְּבֵאוּר מִדַּת הַטָּהֳרָהטַּהֲרָה הִיא תִּקּוּן הַלֵּב וְהַמַּחֲשָׁבוֹת. וְזֶה הַלָּשׁוֹן מְצָאנֻהוּ אֵצֶל דָּוִד שֶׁאָמַר (תהלים נא:יב): לֵב טָהוֹר בְּרָא לִי אֱלֹהִים.

וְעִנְיָנָהּ שֶׁלֹּא יַנִּיחַ הָאָדָם מָקוֹם לַיֵּצֶר בְּמַעֲשָׂיו, אֶלָּא יִהְיוּ כָּל מַעֲשָׂיו עַל צַד הַחָכְמָה וְהַיִּרְאָה וְלֹא עַל צַד הַחֵטְא וְהַתַּאֲוָה.

וְזֶה אֲפִילּוּ בַּמַּעֲשִׂים הַגּוּפָנִיִּים וְהַחֻמְרִיִּים, שֶׁאֲפִלּוּ אַחֲרֵי הִתְנַהֲגוֹ בִּפְרִישׁוּת, דְּהַיְנוּ, שֶׁלֹּא יִקַּח מִן הָעוֹלָם אֶלָּא הַהֶכְרֵחִי, עֲדַיִן יִצְטָרֵךְ לְטַהֵר לְבָבוֹ וּמַחֲשַׁבְתּוֹ שֶׁגַּם בְּאוֹתוֹ הַמְּעַט אֲשֶׁר הוּא לוֹקֵחַ לֹא יְכַוֵּן אֶל הַהֲנָאָה וְהַתַּאֲוָה כְּלָל, אֶלָּא תִּהְיֶה כַּוָּנָתוֹ אֶל הַטּוֹב הַיּוֹצֵא מִן הַמַּעֲשֶׂה הַהוּא עַל צַד הַחָכְמָה וְהָעֲבוֹדָה.

וּכְעִנְיָן שֶׁאָמְרוּ בְּרַבִּי אֱלִיעֶזֶר (נדרים כ ב): שֶׁהָיָה מְגַלֶּה טֶפַח וּמְכַסֶּה טְפָחַיִם וְדוֹמֶה לְמִי שֶׁכְּפָאוֹ שֵׁד, שֶׁלֹּא הָיָה נֶהֱנֶה כְּלָל, וְלֹא הָיָה עוֹשֶׂה הַמַּעֲשֶׂה הַהוּא אֶלָּא מִפְּנֵי הַמִּצְוָה וְהָעֲבוֹדָה. וְעַל דֶּרֶךְ זֶה אָמַר שְׁלֹמֹה (משלי ג:ו): בְּכָל דְּרָכֶיךָ דָּעֵהוּ וְהוּא יְיַשֵּׁר אֹרְחֹתֶיךָ.

וְאָמְנָם צָרִיךְ שֶׁתֵּדַע, שֶׁכְּמוֹ שֶׁשָּׁיָךְ טַהֲרַת הַמַּחֲשָׁבָה בַּמַּעֲשִׂים הַגּוּפָנִיִּים אֲשֶׁר הֵם מִצַּד עַצְמָם קְרוֹבִים לַיֵּצֶר לְשֶׁיִּתְרַחֲקוּ מִמֶּנּוּ וְלֹא יִהְיוּ מִשֶּׁלּוֹ, כֵּן שַׁיָּךְ טַהֲרַת הַמַּחֲשָׁבָה בַּמַּעֲשִׂים הַטּוֹבִים הַקְּרוֹבִים לַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ לְשֶׁלֹּא יִתְרַחֲקוּ מִמֶּנּוּ וְלֹא יִהְיוּ מִשֶּׁל הַיֵּצֶר, וְהוּא עִנְיַן שֶׁלֹּא לִשְׁמָהּ הַמְּזֻכָּר בְּדִבְרֵי רַבּוֹתֵינוּ זַ"ל פְּעָמִים רַבּוֹת.

וְאוּלָם כְּבָר נִתְבָּאֲרוּ דִּבְרֵי הַחֲכָמִים זַ"ל שֶׁיֵּשׁ מִינִים שׁוֹנִים שֶׁלֹּא לִשְׁמָהּ.

הָרַע מִכֻּלָּם הוּא שֶׁאֵינֶנּוּ עוֹבֵד לְשֵׁם עֲבוֹדָה כְּלָל, אֶלָּא לְרַמּוֹת בְּנֵי הָאָדָם וּלְהַרְוִיחַ כָּבוֹד אוֹ מָמוֹן. וְזֶהוּ שֶׁאָמְרוּ בּוֹ (ירושלמי ברכות פא): נוֹחַ לוֹ שֶׁנֶּהֱפְכָה שִׁלְיָתוֹ עַל פָּנָיו, וְעָלָיו אָמַר הַנָּבִיא (ישעיה סד:ה): וַנְּהִי כַּטָּמֵא כֻּלָּנוּ וּכְבֶגֶד עִדִּים כָּל צְדָקֹתֵינוּ.

וְיֵשׁ מִין אַחֵר שֶׁל שֶׁלֹּא לִשְׁמָהּ, שֶׁהוּא הָעֲבוֹדָה עַל מְנָת לְקַבֵּל פְּרָס, וְעָלָיו אָמְרוּ (פסחים נ ב): לְעוֹלָם יַעֲסֹק אָדָם בַּתּוֹרָה וּבַמִּצְוֹת וַאֲפִלּוּ שֶׁלֹּא לִשְׁמָהּ, שֶׁמִּתּוֹךְ שֶׁלֹּא לִשְׁמָהּ בָּא לִשְׁמָהּ. אַךְ עַל כָּל פָּנִים, מִי שֶׁלֹּא הִגִּיעַ עֲדַיִן מִתּוֹךְ שֶׁלֹּא לִשְׁמָהּ אֶל לִשְׁמָהּ, הֲרֵי רָחוֹק הוּא מִשְּׁלֵמוּתוֹ.

אָמְנָם, מָה שֶּׁצָּרִיךְ לָאָדָם יוֹתֵר עִיּוּן וּמְלָאכָה רַבָּה, הוּא תַּעֲרֹבֶת הָאִסּוּר, דְּהַיְנוּ, שֶׁלִּפְעָמִים הָאָדָם הוֹלֵךְ וְעוֹשֶׂה מִצְוָה לִשְׁמָהּ מַמָּשׁ, שֶׁכָּךְ גָּזַר אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם, אָמְנָם לֹא יֶחְדַּל מִלְּשַׁתֵּף עִמָּהּ אֵיזֶה פִּנְיָה אַחֶרֶת, אוֹ שֶׁיִּשְׁבְּחוּהוּ בְּנֵי הָאָדָם אוֹ שֶׁיְּקַבֵּל שָׂכָר בְּמַעֲשֵׂהוּ. וְלִפְעָמִים, אֲפִלּוּ אִם לֹא יִהְיֶה מִתְכַּוֵּן מַמָּשׁ לְשֶׁיִּשְׁבְּחוּהוּ, בִּשְׁמַח לִבּוֹ עַל הַשֶּׁבַח יַרְבֶּה לְדַקְדֵּק יוֹתֵר, כְּעֵין מַעֲשֶׂה שֶׁל בִּתּוֹ שֶׁל רַבִּי חֲנִינָא בֶּן תְּרַדְיוֹן (ע"ז י"ח א): שֶׁהָיְתָה פּוֹסַעַת פְּסִיעוֹת יָפוֹת, וְכֵיוָן שֶׁשָּׁמְעָה שֶׁאוֹמְרִים כַּמָּה נָאוֹת פְּסִיעוֹתֶיהָ שֶׁל רִיבָה זוֹ, מִיָּד דִּקְדְּקָה יוֹתֵר. הֲרֵי הַתּוֹסֶפֶת הַזֹּאת נוֹלַד מִכֹּחַ הַשֶּׁבַח שֶׁשִּׁבְּחוּהָ.

וְאָמְנָם אַף עַל פִּי שֶׁאִסּוּר כָּזֶה בָּטֵל בְּמִעוּטוֹ, עַל כָּל פָּנִים, הַמַּעֲשֶׂה שֶׁתַּעֲרֹבֶת כָּזֶה בְּתוֹכוֹ טָהוֹר לְגַמְרֵי אֵינֶנּוּ, כִּי הִנֵּה כְּשֵׁם שֶׁאֵין עוֹלָה עַל גַּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ שֶׁלְּמַטָּה אֶלָּא סֹלֶת נְקִיָּה מְנָפָה בִּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה נָפָה

שֶׁכְּבָר טָהֵר לְגַמְרֵי מִכָּל סִיג, כָּךְ אִי אֶפְשָׁר לַעֲלוֹת עַל רָצוֹן מִזְבְּחוֹ הָעֶלְיוֹן לִהְיוֹת מֵעֲבוֹדַת הָאֵל הַשְּׁלֵמָה וְהַמְּבְחֶרֶת, אֶלָּא הַמְּבְחָר שֶׁבַּמַּעֲשִׂים, הַטָּהוֹר מִכָּל מִינֵי סִיג.

וְאֵינֶנִּי אוֹמֵר שֶׁמָּה שֶּׁהוּא זוּלַת זֶה יִהְיֶה נִדְחֶה לְגַמְרֵי, כִּי חֲרֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אֵינוֹ מְקַפֵּחַ שְׂכַר כָּל בְּרִיָּה וּמְשַׁלֵּם שְׂכַר הַמַּעֲשִׂים לְפִי מָה שֶׁהֵם. אָמְנָם, עַל הָעֲבוֹדָה הַתְּמִימָה אֲנִי מְדַבֵּר הָרְאוּיָה לְכָל אוֹהֲבֵי ה' בֶּאֱמֶת, שֶׁלֹּא יִקָּרֵא בְּזֶה הַשֵּׁם אֶלָּא הָעֲבוֹדָה הַטְּהוֹרָה לְגַמְרֵי, שֶׁלֹּא תִּהְיֶה הַפְּנִיָּה בָּהּ אֶלָּא לַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְלֹא לְזוּלָתוֹ. וְכָל מָה שֶׁיִּתְרַחֵק מִן הַמַּדְרֵגָה הַזֹּאת, כְּפִי הָרִבּוּת רְחוּקוֹ כֵּן יִרְבֶּה הַחִסָּרוֹן בָּהּ.

הוּא מָה שֶׁדָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשָּׁלוֹם אוֹמֵר (תהלים עג:כה): מִי לִי בַשָּׁמַיִם וְעִמְּךָ לֹא חָפַצְתִּי בָאָרֶץ. וְאָמַר כְּמוֹ כֵן (תהילים קיט:קמ): צְרוּפָה אִמְרָתְךָ מְאֹד וְעַבְדְּךָ אֲהֵבָהּ. כִּי בֶּאֱמֶת הָעֲבוֹדָה הָאֲמִתִּית צְרִיכָה לִהְיוֹת צְרוּפָה הַרְבֵּה יוֹתֵר מִן הַזָּהָב וּמִן הַכֶּסֶף, וְהוּא מָה שֶׁנֶּאֱמַר עַל הַתּוֹרָה (תהלים יב:ז): אִמְרוֹת ה' אֲמָרוֹת טְהוֹרוֹת כֶּסֶף צָרוּף בַּעֲלִיל לָאָרֶץ מְזֻקָּק שִׁבְעָתָיִם.

וּמִי שֶׁהוּא עוֹבֵד ה' בֶּאֱמֶת, לֹא יִסְתַּפֵּק בָּזֶה בְּמֻעָט וְלֹא יִתְרַצֶּה לָקַחַת כֶּסֶף מְעֹרָב בְּסִיגִים וּבְדִילִים, דְּהַיְנוּ, עֲבוֹדָה מְעֹרֶבֶת בִּפְנִיּוֹת לֹא טוֹבוֹת, אֶלָּא הַזַּךְ וְהַטָּהוֹר כָּרָאוּי, וְאָז יִקָּרֵא עוֹשֶׂה מִצְוָה כְּמַאֲמָרָהּ, שֶׁעָלָיו אָמְרוּ ז"ל (שבת ס"ג א): כָּל הָעוֹשֶׂה מִצְוָה כְּמַאֲמָרָהּ אֵין מְבַשְּׁרִין אוֹתוֹ בְּשׂוֹרוֹת רָעוֹת. וְכֵן אָמְרוּ ז"ל (נדרים ס"ב א): עֲשֵׂה דְּבָרִים לְשֵׁם פָּעֳלָם וְדַבֵּר בָּהֶם לִשְׁמָן.

וְהוּא מָה שֶׁבּוֹחֲרִים אוֹתָם שֶׁהֵם עוֹבְדֵי ה' בְּלֵב שָׁלֵם. כִּי מִי שֶׁלֹּא נִתְדַּבֵּק עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּאַהֲבָה אֲמִתִּית, צְרוּפָה הָעֲבוֹדָה הַזֹּאת תִּהְיֶה לוֹ לְטֹרַח וּלְמַשָּׂא גָּדוֹל, כִּי יֹאמַר, מִי יוּכַל לַעֲמֹד בָּזֶה, וַאֲנַחְנוּ בְּנֵי חֹמֶר יְלוּדֵי אִשָּׁה אִי אֶפְשָׁר לְהַגִּיעַ אֶל הַזִּקּוּק וְהַצְּרוּף הַזֶּה.

אָמְנָם אוֹהֲבֵי ה' וַחֲפֵצֵי עֲבוֹדָתוֹ, הִנֵּה שָׂמֵחַ לִבָּם לְהַרְאוֹת אֱמוּנַת אַהֲבָתָם לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ וּלְהִתְעַצֵּם בְּצִרּוּפָם וְטָהֳרָתָם, הוּא מָה שֶׁסִּיֵּם דָּוִד עַצְמוֹ בְּאָמְרוֹ, וְעַבְדְּךָ אֲהֵבָהּ.

וְהִנֵּה בֶּאֱמֶת זֶהוּ הַמִּבְחָן שֶׁבּוֹ נִבְחָנִים וְנִבְדָּלִים עוֹבְדֵי ה' עַצְמָם בְּמַדְרֵגָתָם, כִּי מִי שֶׁיּוֹדֵעַ לְטַהֵר לִבּוֹ יוֹתֵר, הוּא הַמִּתְקָרֵב יוֹתֵר וְהָאָהוּב יוֹתֵר אֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ. הֵם הֵמָּה הָרְאשׁוֹנִים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ הֵמָּה, אֲשֶׁר גָּבְרוּ וְנִצְּחוּ בַּדָּבָר הַזֶּה, הָאָבוֹת וּשְׁאָר הָרוֹעִים אֲשֶׁר טִהֲרוּ לִבָּם לְפָנָיו. הוּא מָה שֶׁדָּוִד מַזְהִיר אֶת שְׁלֹמֹה בְּנוֹ (דברי הימים א כח:ט): כִּי כָל לְבָבוֹת דּוֹרֵשׁ ה' וְכָל יֵצֶר מַחֲשָׁבוֹת מֵבִין.

וְכֵן אָמְרוּ ז"ל (סנהדרין ק"ו ב): רַחֲמָנָא לִבָּא בָּעֵי.

כִּי אֵין דַּי לָאָדוֹן בָּרוּךְ הוּא בַּמַּעֲשִׂים לְבַדָּם שֶׁיִּהְיוּ מַעֲשֵׂי מִצְוָה, אֶלָּא הָעִקָּר לְפָנָיו שֶׁהַלֵּב יִהְיֶה טָהוֹר לְכַוֵּן בָּהּ לַעֲבוֹדָה אֲמִתִּית.

וְהִנֵּה הַלֵּב הוּא הַמֶּלֶךְ לְכָל חֶלְקֵי הַגּוּף וְנוֹהֵג בָּם, וְאִם הוּא אֵינוֹ מֵבִיא עַצְמוֹ אֶל עֲבוֹדָתוֹ יִתְבָּרַךְ, אֵין עֲבוֹדַת שְׁאָר הָאֲבָרִים כְּלוּם, כִּי אֶל אֲשֶׁר יִהְיֶה שָׁמָּה רוּחַ הַלֵּב לָלֶכֶת יֵלֵכוּ. וּמִקְרָא כָּתוּב בְּפֵרוּשׁ (משלי כג:כו): תְּנָה בְנִי לִבְּךָ לִי.